

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 6 ກໍຣະກະດາ 2025 (7-6-2025)

ຊະເຕຟາໂນ: ຄວາມເຊື່ອທີ່ໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ້າວໜ້າ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມເຊື່ອທີ່ກ້າຫານຊ່ວຍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ້າວໜ້າ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການວ່າເປັນນັກຮຽນມັດທະຍົມໃນປີ 1943 ຈາກເມືອງນ້ອຍໆພາກຕາເວັນອອກຂອງລັດເທັນເນັດຊີ (Tennessee) ນຶ່ງນາທີແລະຕໍ່ໄປຈະຖືກຂົນສົ່ງໄປຝັກອົບຮົມພື້ນຖານກອງທັບໃນລັດທ່າງໄກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໄດ້ຖືກເອົາໃຈໃສ່ໃນເສັ້ນທາງດ່ວນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ໃນປະເທດອິຕາລີ, ຢຸດພັກໃນອັງກິດ, ແລະຕໍ່ສູ້ກັບເອີຣົບອີກເທື່ອນຶ່ງຈົນກວ່າສົງຄາມສິ້ນສຸດລົງ. ການຝັກອົບຮົມແລະຄວາມສາມາດທັມມະຊາດຂອງລາວໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວໂດດເດັ່ນຈາກເພື່ອນມິດຂອງລາວໃນເວລາທີ່ລາວໄດ້ອາສາສມັກ, ເຮັດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບຊື່ຫຼິ້ນ: "ນັກສູ້." ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ເຄີຍຖືວ່າເປັນວິລະຊົນ, ແຕ່ ດາວທອງສໍາຣິດ (Bronze Star) ແລະຫຼຽນຕຣາຄໍາຊອບຫົວໃຈສີມ່ວງຫຼາຍໆອັນຂອງລາວກໍບົ່ງບອກໃນຕົວພວກເຂົາເອງ. ລາວບໍ່ຄ່ອຍເວົ້າກ່ຽວກັບການຜະຈົນພັຍທາງທະຫານກັບຄອບຄົວຂອງລາວ. ເຊັ່ນດຽວກັບຫຼາຍໆຄົນໃນລຸ້ນຂອງລາວ, ລາວໄດ້ອາສາສມັກເພື່ອປົກປ້ອງປະເທດຂອງລາວຈາກສັດຕູທີ່ພະຍາຍາມລັກລອບເສລີພາບຂອງໂລກ. ພໍຂອງຂ້ອຍໄດ້ລອດຊີວິດຈາກສົງຄາມ, ແຕ່ລາວເອົາເຮືອງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາວໄປຫຼຸມຝັງລົບກັບລາວ. ພຣະທັມກິຈການບອກເຮືອງຂອງຊະເຕຟາໂນ, ແລະພຣະຄໍາພີໄດ້ເລົ່າເຮືອງຂອງລາວຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ສະແດງຄວາມເຊື່ອທີ່ກ້າຫານຂອງລາວໃນລະຫວ່າງສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານໂບດຄຣິສຕຽນໃນຕອນຕົ້ນໆ. ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນມັນ, ທ່ານຢາກແບ່ງປັນເຮືອງຂອງລາວ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າທ່ານຈະສືບຕໍ່ຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານແບບລາວ.

ທ່ານເຊື່ອວ່າໃຜເປັນວິລະຊົນທີ່ແທ້ຈິງໃນໂລກຂອງພວກເຮົາໃນມື້ນີ້?

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ກິຈການ 6:3-7

- 3. ເຫດສັນນີພິນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ຈົ່ງຊອກຫາເຈັດຄົນໃນຖ້ຳມາກາງພວກທ່ານທີ່ມີຊື່ສຽງດີ ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະສະຕິປັນຍາ. ພວກເຮົາຈະຕັ້ງໃຫ້ດູແລການງານນີ້. 4. ສ່ວນພວກເຮົາກໍຈະເອົາໃຈໃສ່ໃນການອ້ອນວອນແລະການສົ່ງສອນພຣະທັມ."
- 5. ຄົນທັງໝົດໄດ້ມີຄວາມເຫັນຊອບກັບຄໍາສເນີນີ້ ຈົ່ງເລືອກເອົາຊະເຕຟາໂນ, ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ກັບພິລິບ, ໂປໂຄໂຣ, ນິກາໂນ, ຕີໂມນ, ປາເມນາ, ແລະນີໂກລາໂອ ໄທເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ, ຜູ້ເຂົ້າຝ່າຍສາສນາຢິວ. 6. ຄົນທັງເຈັດນີ້ເຂົາໄດ້ນໍາມາສເນີຕໍ່ພວກອໍຄສາວິກ, ເມື່ອພວກອໍຄສາວິກໄດ້ອ້ອນວອນແລ້ວກໍວາງມືໃສ່ພວກເຂົາ. 7. ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະຈໍານວນພວກລູກສິດກໍທະວີຫຼາຍຂຶ້ນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະມີພວກປະໂລຫິດຈໍານວນຫຼາຍໄດ້ຍອມເຊື່ອຟັງໃນທາງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອດ້ວຍ.

ຄໍາເທສນາຂອງເປໂຕ, ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຫຼົງໄຫຼຢ່າງໃຫຍ່. ຄຣິສຕະຈັກເລີ້ມຂຍາຍຕົວຂນາດໃຫຍ່ແລະໃນທັນໃດນັ້ນ. ໂດຍປົກກະຕິ, ເມື່ອອົງການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ຄວາມເປັນຜູ້ນໍາຂອງມັນຊໍາທີ່ຈະຂຍາຍແລະໄວທີ່ຈະເຮັດວຽກອັນຫຼວງຫຼາຍນັ້ນ. ຜູ້ນໍາຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນຕົ້ນໆແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ມອບບົດບາດສະເພາະໃຫ້ເຂົາ

ເຈົ້າ. ພວກສາວົກຕ້ອງປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລະອະທິຖານ. ວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນສຳຄັນສຳລັບການສຳເລັດຂອງພຣະມະຫາບັນຊາ. ເມື່ອຄວາມຕ້ອງການໃນປະຊາຄົມເພີ່ມຂຶ້ນ, ພວກອັດສາວົກໄດ້ຂຍາຍໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຢ່າງສາມາດ. ພວກຜູ້ນຳໂບດໄດ້ມອງຂ້າມແມ່ໝ້າຍບາງຄົນໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈໃນເວລາທີ່ແຈກຢາຍອາຫານ. ພວກສາວົກບອກປະຊາຄົມໃຫ້ເລືອກຊາຍເຈັດຄົນທີ່ມີມາດຕະຖານສູງ. ເປັນຫຍັງມາດຕະຖານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງສູງຫຼາຍສຳລັບການແຈກຢາຍອາຫານ? ມັນອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າທຸກຄົນສາມາດໃຫ້ບໍລິການອາຫານ, ແຕ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າບັນຫານີ້ແມ່ນດີເກີນກວ່າການກະກຽມອາຫານຫຼືການຈັດລົງ. ຊະເຕຟາໂນເປັນຜູ້ທຳອິດໃນບັນຊີລາຍຊື່. ລາວຖືກແຍກອອກຈາກຝູງຊົນແລະຈາກນັ້ນໄດ້ຮັບການເລື່ອນຊັ້ນໃຫ້ເປັນຄົນຮັບໃຊ້. ມາດຕະຖານສູງເພາະການໃຫ້ອາຫານຕ້ອງການຄວາມເຕີບໂຕທາງວິນຍານເພື່ອເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖ່ອມຕົວໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳເວົ້າທີ່ເວົ້າໃນຂະນະທີ່ເຮັດວຽກງ່າຍໆມັກຈະນຳຄວາມສຸກສູງ. ພວກເຮົາບໍ່ມີບໍ່ໂຍດຫຼາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາຮັບຮູ້ຂໍ້ຈຳກັດຫຼາຍຢ່າງຂອງພວກເຮົາແລະການສນອງທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈາກສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພິບອກເຮົາກ່ຽວກັບຊະເຕຟາໂນ, ລາວຕ້ອງໄດ້ອວຍພອນແມ່ໝ້າຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຮັກ. ພຣະຄຳພິສອນພວກເຮົາວ່າຊະເຕຟາໂນໄດ້ຍ້າຍອອກໄປນອກເໜືອການໃຫ້ອາຫານແກ່ແມ່ໝ້າຍ. ຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ລາວພັດທະນາເປັນຜູ້ນຳຜູ້ຮັບໃຊ້ແມ່ນສຳຄັນສຳລັບຢ່າງໜ້ອຍສອງເຫດຜົນ. **ທຳອິດ**, ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ນຳຜູ້ຮັບໃຊ້, ຊະເຕຟາໂນໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຍອມເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. **ນອກຈາກນີ້**, ການເປັນຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ສອນຊະເຕຟາໂນກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະເປັນຄືກັບພຣະເຢຊູຫຼາຍຂຶ້ນ—ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການເປັນຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້. ພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສະເດັດມາໃນໂລກ, ຮັບໃຊ້, ແລະເສັງຊີວິດເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບໃຊ້ສາມາດມີຊີວິດນິລັນດອນ. ຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດທຸກຄົນຄວນປາຖນາທີ່ຈະເປັນຄືກັບພຣະເຢຊູຫຼາຍຂຶ້ນ. ການຮັບໃຊ້ດ້ວຍໃຈທີ່ຖ່ອມຕົວຈະນຳຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ມາໃຫ້ທ່ານ. ອີກທັກຄົນຕ້ອງເປັນຄືຊະເຕຟາໂນເພາະຜົນກະທົບນັ້ນໃຫຍ່ຫຼວງ. ພຣະຄຳພິບອກວ່າຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມເຊື່ອ (ຂໍ້ 7). ເມື່ອຜູ້ນຳຂອງຄຣິສຕະຈັກຮັບໃຊ້ໃນຂົງເຂດແຫ່ງການຊົງຮຽກເອີ້ນແລະຜູ້ມີພອນສະໄໝ, ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອສະຖ່າຣາສີແລະກຽດສັກສີຂອງພຣະອົງ. ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງແທ້ໆຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ.

ມີໃຜແດ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາທີ່ງານຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊຸມຊົນ?

2. ກິຈການ 6:8-10

8. ຝ່າຍຊະເຕຟາໂນຜູ້ຊົ່ງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງເຮັດການອັດສະຈັນແລະໝ້າຍສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຖ້າມາກາງພິລເມືອງ. 9. ແຕ່ມີບາງຄົນມາຈາກໂຮງທັມມະເທສນາທີ່ເອີ້ນວ່າ “ໂຮງທັມທາດອິສຣະ” ມີທັງຊາວກີເຣເນ, ຊາວອາເລັກຊັມເດັງ ກັບບາງຄົນຈາກກີລິເກັງແລະອາເຊັງ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນພາກັນມາໄລ່ລຽງກັບຊະເຕຟາໂນ, 10. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຄຳທີ່ທ່ານກ່າວດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ໄດ້.

ຂໍ້ພຣະຄຳຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າເວລາຜ່ານໄປຫຼາຍປານໃດລະຫວ່າງກິຈການ 6:7-8, ແຕ່ຫຼາຍສິ່ງໄດ້ປ່ຽນໄປ. ຊະເຕຟາໂນບໍ່ພຽງແຕ່ໂດດເດັ່ນໃນບັນດາມັກຄະນາຍົກ; ໃນຕອນນີ້, ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວເບິ່ງຄືວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນແທ້ໆ. ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວຖືກພັນລະນາວ່າເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຮິດອຳນາດ. ລອງຄິດເບິ່ງວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານເປັນຄືກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຊະເຕຟາໂນບໍ່. ທ່ານຢາກໃຫ້ລາວຂຽນປຶ້ມທີ່ອະທິບາຍວິທີທີ່ລາວເຮັດເພື່ອເຈົ້າຈະເຮັດຄືກັນບໍ່? ຮັກສາຄວາມຈິງທີ່ງ່າຍດາຍນີ້ຢູ່ໃນໃຈ: ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຊະເຕຟາໂນໄດ້ເຮັດ; ມັນເປັນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄວາມເຊື່ອຂອງຊະເຕຟາໂນຜ່ານອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍັງຈະມອບອຳນາດໃຫ້ທ່ານເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເອີ້ນທ່ານໃຫ້ເຮັດ. ຢ່າລືມວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະຖິດຢູ່ໃນທຸກໆຄົນທີ່ວາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ. ເຮົາທຸກຄົນສາມາດມີຊີວິດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອທີ່ເຊື່ອເຊີນພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຊ້ພວກເຮົາເພື່ອເຮັດສຳເລັດຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ. ມັນເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງແລະໃຊ້ເວລາໃນການອະທິຖານ. ການອ່ານແລະເຊື່ອຟັງພຣະຄຳພິແມ່ນຈຳເປັນໃນຊີວິດຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ. ມັນອາດຈະເປັນເລື່ອງງ່າຍໆຄືກັບການຂໍໃຫ້

ພຣະເຈົ້າໃຫ້ໂອກາດແກ່ທ່ານເພື່ອບອກບາງຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຢຊູໄດ້ແນວໃດ. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງເມື່ອພວກເຮົາເຊື່ອເຊີນພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດວຽກໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານທ່ານຕໍ່ຕ້ານຄວາມປະສົງຂອງທ່ານ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະໃຊ້ເວລາສາມມື້ໃນທ້ອງຟ້າ! ພິຈາລະນາຕົວຢ່າງຂອງໂຢນາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນຳສະເພາະແກ່ໂຢນາວ່າ: “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປທີ່ນະຄອນນິເນເວແລະສັ່ງສອນຕໍ່ເມືອງນີ້” (ຢນ. 1:2). ໂຢນາໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ລາວໄດ້ປະຕິເສດແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະເດີນທາງໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມ! ລາວແລ່ນໜີຈາກພຣະເຈົ້າແລະພາລະກິດທີ່ມອບໃຫ້ລາວເພື່ອປະກາດໃນເມືອງນິເນເວ. ໂຢນາໄດ້ຂຶ້ນເຮືອໃນເມືອງຢິບປາ ແລະຍາກໄປທີ່ເມືອງທາຊີ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ລົມໃຫຍ່ພັດມາເທິງທະເລຂນະທີ່ໂຢນານອນຫຼັບຢູ່ ແລະສ້າງພາຍຸຂນາດໃຫຍ່. ພວກລູກເຮືອໄດ້ພະຍາຍາມເອົາພະຂອງພວກເຂົາເພື່ອຢຸດລົມພາຍຸ. ໃນທີ່ສຸດ ຜູ້ບັນຊາການໄດ້ເຂົ້າໄປຫາໂຢນາ ໂດຍອ້ອນວອນໃຫ້ໂຢນາຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າຂອງລາວໃຫ້ຢຸດລົມພາຍຸ. ໃນທີ່ສຸດ, ໂຢນາຍອມຮັບພະຍຸວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງຕົນແລະສມັກໃຈທີ່ຈະຖືກໂຢນລົງເຮືອເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລູກເຮືອຫວິດຈາກຄວາມຕາຍບາງຢ່າງ. ເມື່ອໂຢນາຖືກໂຢນລົງໄປໃນນ້ຳ ມີປາໂຕນຶ່ງກິນລາວ. ໃນຂນະທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ, ລາວໄດ້ພິຈາລະນາການກະທຳຂອງລາວເປັນເວລາສາມມື້ແລະໃນທີ່ສຸດກໍຖືກຄາຍອອກໃສ່ເມືອງນິເນເວ. ໂຢນາໄດ້ປະກາດໄປທົ່ວເມືອງແລະທຸກຄົນຫັນໜີຈາກທາງຊົ່ວຂອງຕົນ. ເປັນພອນອັນປະເສີດແທ້ໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳຜ່ານໂຢນາ! ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ, ໂຢນາກໍບໍ່ໄດ້ສະຫຼອງຕື່ນເຕັ້ນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວມີຄວາມໂກດແຄ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບຄວາມເມດຕາສົງສານແກ່ໂຢນາ. ເຮົາບໍ່ຢາກເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງໂຢນາ; ພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະເປັນຄືຊະເຕຟາໂນ. ບາງຄົນຈາກໂຮງທັມເລີ້ມໂຕ້ຖຽງກັນແລະໂຕ້ຖຽງກັບສະເຕຟາໂນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງທັມບໍ່ຍອມຮັບການຕີລາຄາຂອງຊະເຕຟາໂນກ່ຽວກັບປວັດສາດຂອງຊາວຢິວ ແລະຕົວຕົນຂອງພຣະເຢຊູໃນຖານະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ອັນຕະລາຍບໍ່ແມ່ນພຣະເມຊີອາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມເຊື່ອຂອງຊະເຕຟາໂນໄດ້ເຊື່ອເຊີນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານລາວ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າບອກເຮົາວ່າຈະໄປໃສ ແລະຈະເຮັດຫຍັງ, ເຮົາກໍຢາກກ້າວອອກໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຄືກັນ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ. ຊະເຕຟາໂນ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຢືນຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍັງຄົງຢູ່ໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕາມແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນຜ່ານພວກເຮົາ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຄົນຕໍ່ຕ້ານຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ?

3. ກິຈການ 6:11-15

11. ເຂົາຈຶ່ງຍົວະຍົງເອົາຊາຍບາງຄົນມາກ່າວຫາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນສະເຕຟາໂນກ່າວຄຳທຍາບຊ້າຕໍ່ໂມເຊແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.” 12. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຍົວະຍົງພິລເມືອງກັບພວກເຖົ້າແກ່ແລະພວກນັກທັມ. ພວກເຂົາກໍໂດດຈັບຊະເຕຟາໂນນຳໄປຫາສານສູງສຸດ. 13. ພວກເຂົາສ້າງພຍານບໍ່ຈິງ, ໃຫ້ມາກ່າວວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຊົາໃນການກ່າວຕໍ່ສູ້ບ່ອນສັກສິດນີ້ແລະຕໍ່ສູ້ພຣະບັນຍັດ. 14. ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຍິນລາວເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູໄຫນາຊາເຮັດນີ້ແຫຼະຈະທຳລາຍສະຖານທີ່ນີ້ແລະຈະປ່ຽນທັມນຽມທີ່ໂມເຊໃຫ້ໄວ້ແກ່ພວກເຮົາ.” 15. ບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນສານສູງສຸດໄດ້ເພິ່ງເບິ່ງຊະເຕຟາໂນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າໜ້າຂອງລາວຄືໜ້າເທວະດາ.

ພວກເຮົາອາສັຍຢູ່ໃນໂລກທີ່ຕົກຕໍ່າລົງ. ນັບຕັ້ງແຕ່ອາດາມແລະເອວາບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີແລະຮູ້ຊົ່ວ, ມະນຸດຊາດຍັງສືບຕໍ່ເຮັດບາບແລະຂາດຈາກພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ (ໂຣມ 3:23). ບາບຂອງພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການກະທຳແບບສຸ່ມຂອງການບໍ່ເຊື່ອຟັງ; ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ, ມານຮ້າຍກຳລັງເຮັດວຽກເພື່ອລົບກວນຜົນກະທົບຂອງຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໂດຍວິທີໃດກໍຕາມໃນການກຳຈັດຂອງມັນ. ຊະເຕຟາໂນໄດ້ປະເຊີນກັບການຕໍ່ຕ້ານເພີ່ມຂຶ້ນໃນຂນະທີ່ລາວສືບຕໍ່ສະແດງສະຕິປັນຍາທີ່ສນອງໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ສັດຕູຂອງລາວແມ່ນແຕ່ໃຫ້ພະຍານບໍ່ຈິງຕໍ່ລາວ. ແຕ່ຄວາມເຊື່ອຂອງຊະເຕຟາໂນເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອສິ່ງທ້າທາຍຂອງລາວເພີ່ມຂຶ້ນ. ອາດຈະມີເຫດຜົນອື່ນອີກທີ່ຊາວຢິວຢາກໃຫ້ຊະເຕຟາໂນມີດຽບ. ປິລາດຮູ້ຢູ່ວ່າພວກຜູ້ນຳຊາວ

ຍົວຢາກໃຫ້ພຣະເຢຊູຖືກຄຶງ ເພາະເຂົາເຈົ້າອິດສາພຣະເຢຊູ (ມທ. 27:18). ຊະເຕຟາໂນເປັນຜູ້ສນັບສນູນຄວາມນິຍົມຂອງອົງພຣະເຢຊູ, ແລະຜູ້ນຳຊາວຢິວສາມາດເຫັນໄດ້. ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງອິດສາຫຼາຍຕໍ່ການຕິດຕາມຂອງລາວ.

ການຕໍ່ຕ້ານຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາມີລັກສະນະແນວໃດໃນວັນນະທັມຂອງພວກເຮົາ?

ເປັນຫຍັງຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງຂັດຄ້ານສະເຕຟາໂນ? ຄຳຕອບງ່າຍໆກໍຄືວ່າເຂົາເຈົ້າກຽດຊັງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຖ້າໂລກທາກກຽດຊັງທ່ານທັງຫຼາຍ ກໍຈຶ່ງຮູ້ວ່າມັນໄດ້ກຽດຊັງເຮົາກ່ອນແລ້ວ." (ໂຍຮັນ 15:18). ການມາເຖິງຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນການບັນລຸຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີເດີມ. ຄວາມເຊື່ອຂອງຊະເຕຟາໂນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເຖິງຈຸດທີ່ພວກຫົວໜ້າສາສນາຕ້ອງການໃຫ້ລາວປະສົບກັບຊະຕາກັມດຽວກັນກັບພຣະເຢຊູ. ຊະເຕຟາໂນສືບຕໍ່ເວົ້າຢ່າງກ້າຫານເພື່ອໃຫ້ພີ່ນ້ອງຊາວຢິວຂອງລາວ, ລວມທັງຜູ້ນຳທາງສາສນາ, ສາມາດກັບໃຈແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູ. ກິຈການ 7 ບັນທຶກຄວາມກົງກັນຂ້າມຂອງຊະເຕຟາໂນຕໍ່ປະເພດຂອງສາສນາຢູ່ດາຍທີ່ປະຕິບັດໂດຍສມັຍຂອງລາວ. ຄຳເທສນາຂອງຊະເຕຟາໂນໄດ້ເລົ່າຄືນປວັດຂອງຊາດອິສຣາເອັນ, ແລະວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍອິສຣາເອັນອອກຈາກການເປັນທາດແລະໃນທີ່ສຸດດ້ວຍການປະກາດຢ່າງມີພະລັງເຖິງວິທີທີ່ຊາວອິສຣາເອັນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າທຸກບາດກ້າວຂອງການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາ. ທ້າຍສຸດແລ້ວແມ່ນຊະເຕຟາໂນຂົ່ມຂູ່ສະຖານະພາບທາງສາສນາ, ດັ່ງນັ້ນຊະເຕຟາໂນຈຶ່ງຈ່າຍຄ່າສູງສຸດ. ບໍ່ມີເຮືອງໃດກ່ຽວກັບຊະເຕຟາໂນຈະສົມບູນໂດຍບໍ່ມີການກ່າວເຖິງການເສັງຊີວິດຂອງລາວ. ເຮົາອາດບໍ່ຢາກຟັງເຮືອງລາວທີ່ຈົບລົງເພາະເຮົາບໍ່ສາມາດນຶກພາບວ່າຊີວິດຂອງເຮົາຈະສິ້ນສຸດລົງຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາແນວໃດ. ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ເຂົ້າໃກ້ຈຸດຈົບນັ້ນ. ແຕ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຄວນຈະເຕັມໃຈທີ່ຈະ. ຫຼັງຈາກຄຳປາສັຍຂອງຊະເຕຟາໂນ, ລາວໄດ້ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່. ການເສັງຊີວິດຂອງລາວບໍ່ແມ່ນການສະແດງສາທາລະນະຂອງການຖືກຄຶງ, ແຕ່ມັນຍັງເຈັບປວດ. ຊະເຕຟາໂນຍອມຮັບເອົາຊະຕາກັມຂອງລາວໃນຂະນະທີ່ເວົ້າແລະປະຕິບັດກັບພຣະເຢຊູ. ກິຈການ 7:60 ກ່າວວ່າ, "ລາວໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງແລະຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, 'ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດຢ່າຊົງຖືໂທດເຂົາເພາະບາບນີ້' ແລະຫຼັງຈາກທີ່ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ລາວກໍລ່ວງລັບໄປ." ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຂັ້ມແຂງແລະພິສູດແລ້ວຂອງຊະເຕຟາໂນໄດ້ຕັ້ງເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມເຊື່ອສຳລັບພວກເຮົາທຸກຄົນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ.

ກຸ່ມຂອງເຮົາຊ່ວຍກຽມຕົວເຮົາແນວໃດເພື່ອຮັບມືກັບການຕໍ່ຕ້ານ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມເຊື່ອທີ່ກ້າຫານຊ່ວຍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ້າວໜ້າ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້.

ຄວາມເຫັນໃຈ. ຄົ້ນຫາຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຮ່າງກາຍຫຼືທາງວິນຍານແລະພະຍາຍາມຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະການຊີ້ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ຕ້ອງຊອກຫາການຮັບຮູ້ແຕ່ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແລະຜູ້ຄົນດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ.

ຄວາມເປັນເພື່ອນ. ຢ່າລືມວ່າພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮົມສະຖິດຢູ່ໃນຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນ, ລວມທັງທ່ານ. ຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບທ່ານແລະນຳພາທ່ານປະຕິບັດພາລະກິດຂອງທ່ານເພື່ອບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຜົນສະທ້ອນ. ໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງໂດຍການເອື້ອມອອກໄປຫາຜູ້ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າໃນອາທິດນີ້.

ການສືບຕໍ່. ສືບຕໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລະແບ່ງປັນເຮືອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສຳລັບໂລກ. ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ. ທ້າທາຍຄອບຄົວ, ໝູ່ເພື່ອນ, ຫຼືເພື່ອນຮ່ວມງານເພື່ອແບ່ງປັນພຣະຄຸນອັນມະຫັສຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອສັນລະເສີນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ SSK

